

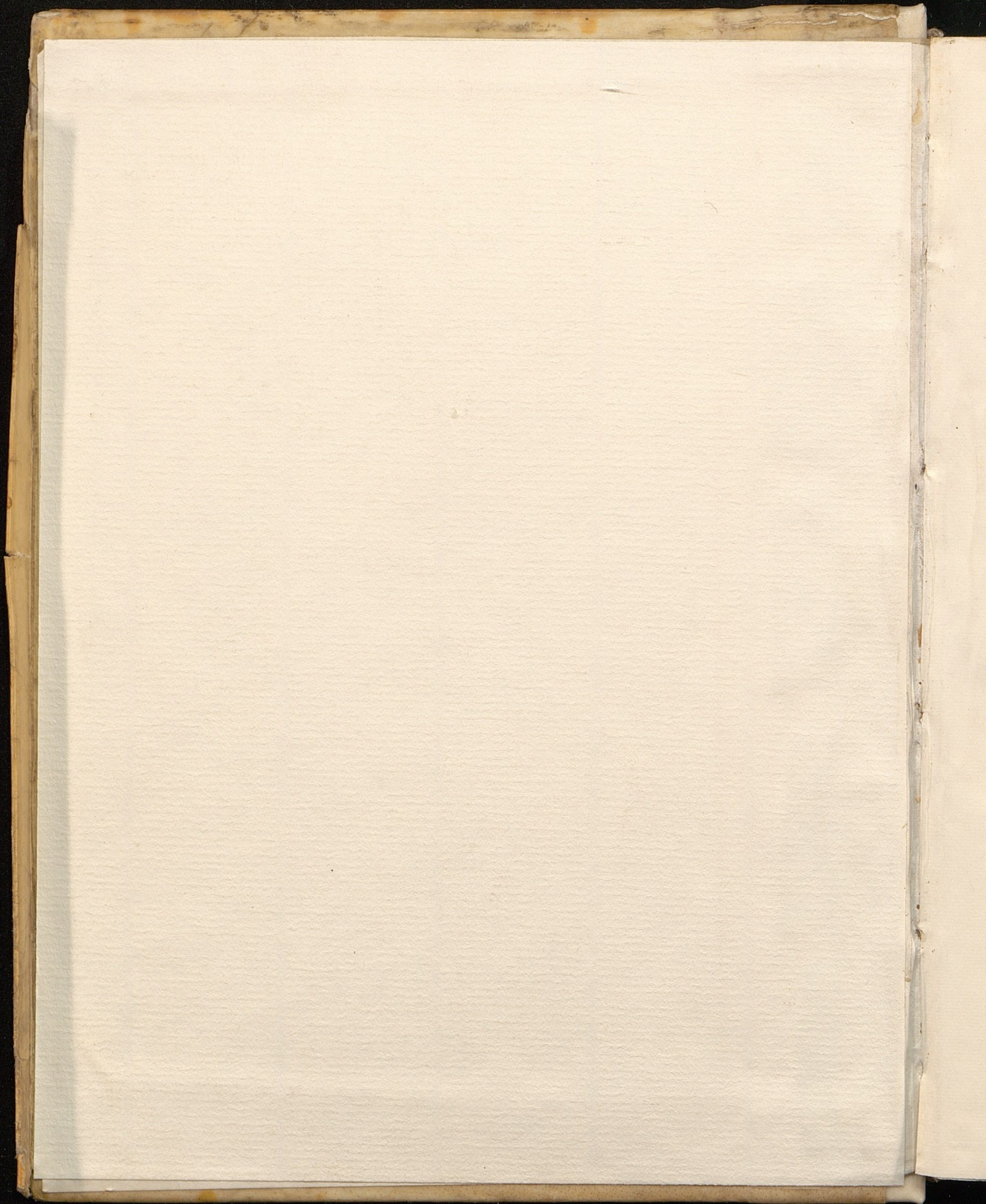
P V I S

1 6 0 5

4
1600

EPITHALAMIA

In Honorem Nuptiarum

VIRI CLARIS-
SIMI, VIRTUTE ET DO-
CTRINA EXCELLENTISSIMI Dn.
STEPHANI MARCELLI AUSTRIACI,
 Medicinæ Doctoris, & Physici
 Brandenburgensium ordinarij,
 SPONSI

&

Lectissimæ ac pudicissimæ virginis

CATHARINÆ, REVEREN-
DI ET DOCTISS. VIRI Dn. M. GEOR-
GII FRANCKENBERGERI quondam Tor-
 gensis ad Spir.S. Pastoris pie ibidem defun-
 cti, relictæ filix,
 SPONSÆ

Congratulationis & amicitix ergo scripta
ad diem 18. Maji.

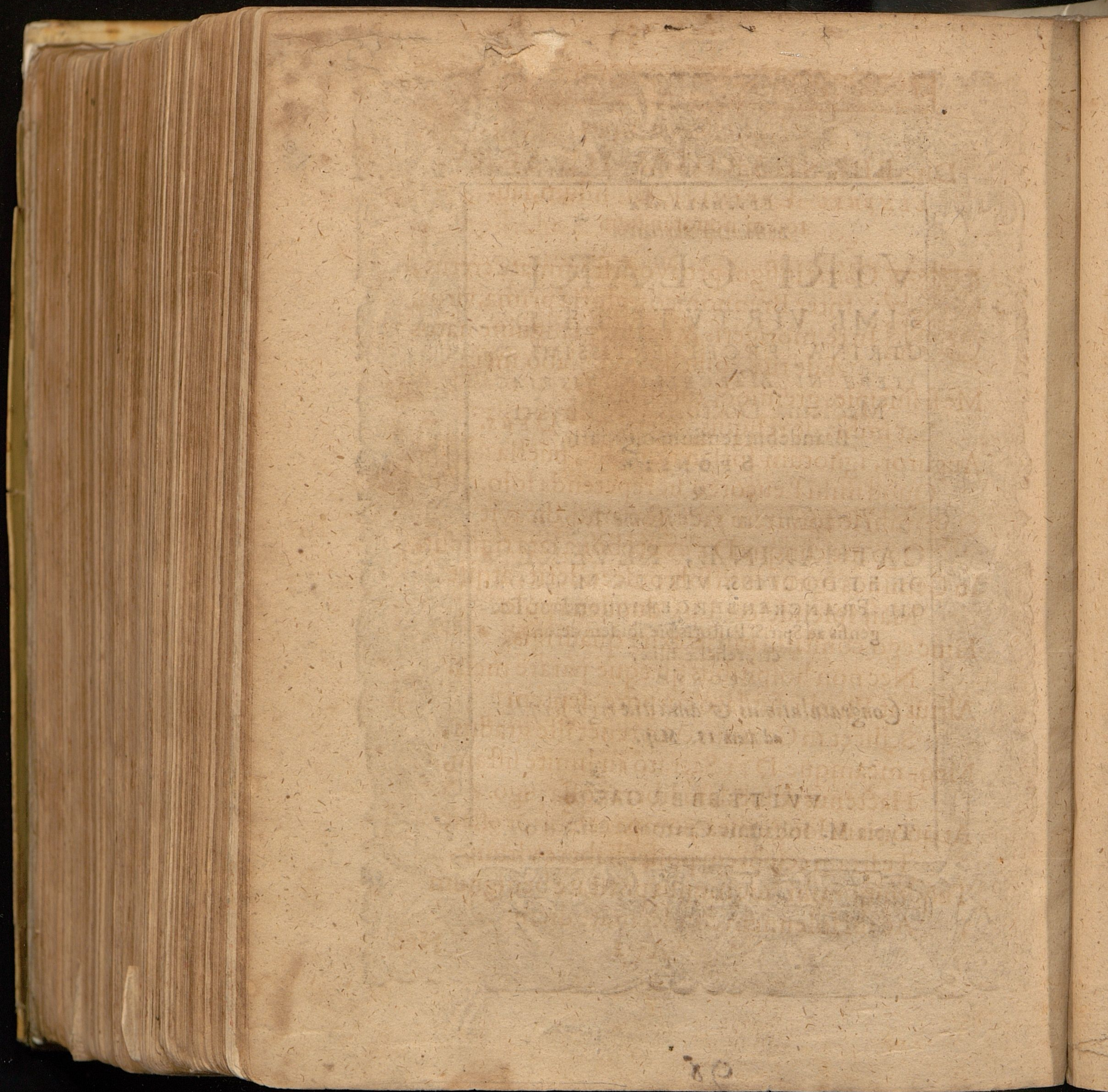
VVITTEBERGAE

Typis M. Iohannis Cratonis. An. 1601.

JK

80

Ad nobilissimum virum

Dn. BERNHARDVM DE SCHV-
LENBURG LEVINI, P. M. filium, fau-
torem honorandum.

NOBILIS insigni proavorū stemmate cretus,
Inter Brennonicos, gloria prima, viros.
In te morigeris & in ōnes sanguine natos
Æde tuâ, officijs invigilabo meis.

Me si suscipies gremioq; tuoq; favore
Sat mihi, de reliquis viderit ipse DEUS.
Auguror, ignotum forsan non esse, puella
Quòd mihi Leucoreo sit repetenda solo.
Quæ mihi se comitem vitæ, sociamq; dicavit
Quo me cunque DEUS vel bona fata trahunt.
In Geminos igitur cum sol conscenderit, atque
Maij splendescet Lux duodena polo.
Hinc ego constitui missis exire quadrigis,
Nec non hospitibus quæque parare meis.
Altius at Phœbi sublato corpore, septem
Scilicet in Geminis cum tenet ille gradus,
Meq; meamque DEI Sacrato in limite sistam,
Hactenus & subdam libera colla jugo.
At quoniam longè mea pompa celebrior esset,
Te si tam celebrem posset habere virum.
Tuq; tuiq; mihi hoc munus præstare benignum
Ac ibi solennem condecorate diem.

A 2

Nec

Nec minus Autorem pacti Thalamiq; jugalis
Nostri devota sollicitate prece.
Vergat ut in laudem divini numinis ista.
Pactio, & æternum grata sit ante DEUM.
Si te præsentem nodosa Podagra recusat,
Abstrahit & longè dissita terra tuos,
Nomine mitte tuo, quem dignum noveris, ut te
Atque tuos præsens indigitare queat.
Hunc ego, quo possum merito dignabor honore,
Hospitio, victû; poclaq; plena dabo.
Splendida nî fuerint solito convivia more,
Forfan & hospitij non satis apta domus:
Illius veniam spero me posse mereri,
Cum cernet, quæ sit forsq; statusq; meus.
Non dubito, mea quin, facio, quæ vota precesq;
Nunc in te promptum sint habitura locum.
Teq; tuosq; sacri tutelæ numinis omnes
Commisfos, nullâ sorte premente, volo.
Et peto, succincti quia sunt, evolvito versus,
Ad te quos verus scribere jussit honor;
Heïc vbi metropolis Brennonum structa, leviq;
Marchiacum fluxu præterit Havla solum.

Tua Nobilitati addit:

Steph. Marcellus D.

*Littera porrectum per pontem excurre medentis
Ad tectum apperiet janua pulsa citò.*

MARS

MARCELLO, rubro qui clarus fronte Galero,
Morbo cui curæ corpora pressa gravi,
A me fac dicas non ullâ ambage salutem,
Promptus aratum omne demetet ore latus.

A L I V D.

Pergamei Suboles, non infima cura, Galeni;
Phæbei et studiis æmula sedulitas;
Brennona quem sanæ nocturno olcoq; diurno
Doctrinæ vigilem clarat honore pari;
Littera pulsata penetravit ad intima sedis;
Et propria innotuit mox referata manu:
Scilicet ad pactum revocat te Leucoris ora;
Atq; moram ignavam rumpere suadet Amor:
Quem tacitè abstrusum defluxi temporis ætas
Vidit; Lux adytis indicat una sacris.
Instruis & nupto convivium splendida ritû;
Testentur thalami quæ geniale decus:
Votaq; successû tædæ deprecis amicos;
Lætis lætantes & socios dapibus.
Me quoque devoti quò sim pars ordinis; amplæ
Atq; hospes mensæ metrica charta petit.
Exigis & comitem, socia & quos vita marito
Nexu deduxit hunc decorare torum.
Exhibiti redeat non tanti gratia honoris?
Et favor affectus verus in emeritum?
Nec quicquam faceret tanta irrita vota, nec altæ,
Quin conviva irem, tædia multa, viæ;
Aspera nec rabidi violento turbine flabra
Austri; nec facies nubila & uda poli;

A 3

Robo-

Roboris at nimium tibi cum iactura prioris
Conscia, nec virtus in pedibus vigeat ;
Ipsaq; discordes insultus, crura, rotarum
Et conquassantes non benè ferre vices
Edoceat stimulis dolor altè urentibus instans ;
Ipsis cum Baccho & non leve discidium ;
Et cum queis ipsis malè convenit, ægra solutæ
Noxia quæ vitæ suppeditare sciunt ;
Non spes destituit, veniam te spontè daturum,
In nocuas tædâ non agitante vices.
Absens præsentem susceptum pectore votum
Pro faustâ sacri sorte tori, exhibeat.
Ordinis & FUNDUS socialis munere largo
Auctet ut ardoris TEQ; TUA MQ; sui.
Et quos optato conjunxit lumine tæda
Uret perpetuum mutua flamma duos,
Adsit & ad vitam degendam victus, amictus,
Et queis prætereâ vita carere nequit.
Exulet & sortis perverso flamine ventus,
Æstûs nec justî dulce reprendat iter :
Quod si non semper spiraverit aura secunda,
Impete sed turbans dulce sodalitium :
Dulcis amarities nam caris mixta maritis,
IOVA autore boni, commoda magna genit :
Offirmes animum ; nec labere devius almo
De cursu ; sit spes anchora firma malis.
Non migres sterili fatales orbis ad urnas
Lectò ; multorum canus at ante pater.
Hæc voveo. Faxit semper genialis amoris
SUBSCRIPTOR summus ut rata vota sient.

Bernhardus de Schulen
burg Levini P. M. filius.

A L I U D.

Tristia miratus toties suspiria cordis,
 Pallorem toties oris, amice, tui;
 Sic mecum: STEPHANUS cur pallet? corporis aeger
 An status est? animus vel grave vulnus habet?
 Cur hic, Apollinea tam clarus in arte, sibi ipse
 Quam confert aliis, non meditatur opem?
 Miranti respondit Amor: Panacea dolorem
 Non minuet: no vit vulneris autor, opem.
 Vulneris autor ego, poterit mea dextra juvare:
 Quæ læsere animum, tela levare queunt.
 Cedat iò Pæon, cedat quoque Phœbus Amori:
 Me contra cujus prævaluere manus?
 Sed ne dispereat, duce me feret unio tristi
 Auxilium cordi; gaudia concha dabit.
 Unio fœminei sexûs, speciosa nitore,
 Aemula concha domus, æmula concha poli.
 Ardet & hæc, relevare sitim desiderat, ô quam
 Tu, MARCELLE, illi dulcis, & illa tibi!
 Vos conjungat Hymen: ita vestris grata redibit
 Temperies animis: par dabit ardor opem.
 Quin tibi nectar erit, MARCELLE, hæc unio: & illa
 Ambrosiâ, gemmas, exaturata feret.
 Nobilis est Hygiea, potens avertere morbos
 Corporis: ad mentis vulnera præstat AMOR.

Tobias Tandlerus.

Mcd. D.

ALIVE.

L Eucoris vrbs coniuncta velut Brennonis ad arcem
 Claruit officio, religione, fide,
 Dissidium nec utriq; fuit sed amabile foedus;
 Finitimis decus est sacra coire locis:
 Pacis honos viguit sparsaq; fideliter artes
 Luce redundantes exhibuere faces:
 Sic nova Brennonis sese fors obtulit vrbi,
 Ne vetus ille novo degener esset amor.
 Transitus est factus phoebo ducente salubris,
 Ut sit amœnus aquis Albis, Havelus aquis.
 Haufisti, MARCELLE, decus famamq; tulisti
 Albiaci ludi, patria Havelus erit.
 Non seiuncta fuit tua mens à compare lecti
 Quam sociam vitæ Fata dedere tibi.
 Non sua rura sequi qua sedes nobilis Oci
 Sed gressus alio limite ferre iuvat.
 Foederis id ratio deposcit & ordo iugalis
 Linquere tecta domus patris, adire parem.
 Vis ea casta subest animis & fixa moratur
 Quis radix pudor est & pietatis amor,
 Exhibet ausa fides, mentem favor, usus amorem,
 Vita bonum, morum cura modesta decus.
 Auguror inde novi quod sint rata foedera pacti,
 Nam quod disposuit Numen adimplet opus.
 Sunt hominum pia deliciae connubia vitæ,
 Hinc sibi subsidium foemina masque trahunt.
 Collige non medicas suadente Machaone fruges,
 Sola pudoris amans virgo medela venit.
 Ulterius vector à curis pertexere versus,
 Ergo brevi repeto quod volo Sponse prece.

Casta

Castra velut mens est, sic castam amplectere costam,
Candida pax vestri sit velut ala thori.
Vna Charis lucem gratam ferat, altera prolem,
Tertia coniugium suave manere velit.

M. Iohannes Lampertus,
veteris Brandenburgensium urbis
Consul & Scabinus.

ALIV D.

Φέρτερος, ἢ δὲ βροτῶν τελέθει ἀνιάξιος ἄλλων,
Ἰδμοσιῶν τεχνῆς κλειδὸς ἰατρὸς ἀνὴρ.
Τόνδε γραφὴ ἱερῇ μεγάλως ἡμᾶσθα ἀνώγει,
Εἴνεκα κινδύων ἡμετέροιο βίης.
Ἐν γὰρ ταῖς νέσοις ζῶμεν, μέσῳ τῷ ὀλέθρῳ,
Πανταδοπῶν ὀδυῶν πλεῖστος ὁ κόσμος ἔφθ.
Ὅστις γὰρ ἀθελεῖ ἔργατε λόγατε ἰατρὸν,
Αφραδέως ἀθετεῖ παμμεδέοντα θεόν.
Καὶ ἐξεδενέων σωτηρίαν ἀφρονι θυμῷ,
Ἐς κρυερὸν θανάτῳ βάλλει ἑαυτὸν ἄχος.
Χαῖρε μοι ὦ Μάρκελλε, θεῷ σὺ μεγίστῳ ὑπάρχεις,
Καὶ πελὺ ἡμετέροις τοῖς πολίταισι φίλος.
Ἔσσι γὰρ ὄτρηρὸς πατὴρ Φοιβοῖο ὑπεργός,
Καὶ μέγα Πιερίδων κῦδος εὐσεφάνων.
Ἄνθεα καὶ ἀνθῶν διωαμεῖς, ῥιζῶντε νοήται.
Ἦδὲ φυτῶν, διη ὅσα ἀρχαὶ τρέφει.
Χρήσιμα ἔκ τῶν ἀρρώστοις φάρμακα τεύχεις,
Ἐξελάων χαλεπὰς σαρκοβόρατε νόσους.
Εἴνεκα γὰρ ἀρετῆς, σοφίης σπεδῆσαι ἀγαθῆς,
Ἄθλον σὺ ἡμῇ ἀξίος ἔσσι λαβεῖν.
Ἀλλὰ ἔφης: τίς ἐμοὶ ἄλοχον περικαλλέα δώσε,
Χρήσιμον ἐν λέκτρῳ μοι ἄκος ἐσομένην;

B

Ἄνθεα

sta

Ἄνθεα μὲν νοσεροῖς ἰκανώτατα, δ᾽ ἄλλον ὑπάρχειν,
Μεσάων, κῦδος μὴ ἐλάχιστον ἔφυ.
Πλῆτος καὶ ἱμαὶ θνητοῖς εὐχρηστα πέφανται,
Ἀλλὰ γῆν πάντων κάλλιμόν ἐστι γέρας.
Ἐἴ ποτε ἐς θάλαμον κεδνὴ μοὶ παρθένος ἦξει,
σηθεῖν ἴξονται χάρματα πολλὰ ἐμοῖς.
Μὴ τρυχᾷ ἐνὶ φρεσὶν ἀγαν, θεὸς αἰθέρι ναίων,
Ἐκλυετῆς φωνῆς φίλτατε γάμβρε τέης.
Ἡνίδε ἐκ κραδίης, καὶ ὄλα ἦν ἤνυχο θυμῷ,
Ἀγχοῖναις κέρην ἀμφοτέρησι κραδίεις.
Ταύτην εὐσεβέως φίλοι ἐθρέψαντο τοκῆες,
Ἐν τῇ παιδείᾳ νεθεύσατε θεῷ.
Νῦν μάλα ἀγνὸν ἔχει, καλὰ εἶδος ὑπάρχει ἀρίστη.
Ἥθια μελιχίη, ἱμερόεσσα λόγους.
ἢ μηδὲν πρᾶγμα κρείττον δοκεῖ εἰμμεναι ἄλλο,
Ἐράνιον σεμνῶς ἢ τὸν ἀνακτῆρα σέβειν.
Καὶ τὴν σωφροσύνην φιλέειν, τε καὶ αἰδέσθην ἀγνήν.
Ἄντῃ δὲ λαγνείην, μαχλοσύνην τε φυγεῖν.
Τοίην τῷ δὲ χρόνῳ εὐρεῖν χαλεπωτάτον ἐστὶ,
Ἐν τῷ παρθενικῶν θηλυτέρων τε χορῶ.
Μήποτε γὰρ ἀέκητι θεῷ καθαρῖνα ἐκλήθη,
Χρῆ καθαρὴν νύμφην ἔνομα τοῖον ἔχειν.
λάμβανε νυῦ καὶ σέργε τὴν Μάρκελλε ἀποιῖν,
Τῆσδε καὶ αἰδίου γνῶθι δοτῆρα θεῶν.
Χρήματα πολλὰ εἰς τέκνοις λείπεται τοκῆες,
Αἰδοίη θεόθεν παρθενικῇ δίδοται.
Ταῦτα ἀπαντὰ τεῷ πυκινῶς ἐνικάτθεο θυμῷ,
Ὀλβιον ἀτρεκέως καὶ σε νόησον ἔμην
Ὅς λάχε εὐσεβέως, κεδνῆς πισῆσθε σωεύνε,
ἔτος ἀνὴρ τέττω ἐν βίῳ εὐτυχέει.

Casparus Prætorius Senator
& Scabinus in veteri Brande-
burgensium Civitate.

A L I U D.

H Eus, Marcelle, decus dea Minerva,
 Smaragdus Podaleirij cathedra,
 Machaon Celebris Sacri Capitli,
 Brennonis veteris novæq; Cura.
 Phœbi docta propago Palladosq;
 Gallinæ meritò mihi vocandus
 Albæ filius es; nimis beatum
 Fortuna tenerò favore te ipsum
 Excelsâ video sedere sellâ,
 Ditatumq; bonis, tuâ, tuòq;
 Mente, corpore, splendidis. Apollo
 Tuæ mentis acumen eminentis
 Demirans statuit Novem dearum
 Dùm suffragia colligit, coronam,
 Mox per Pallada nunciam dearum
 Doctoris Medicam tibi perito.
 In te dùm Clarius suum coronat
 Phœbus: ecce Venus suum quod in te
 Collatum videt, insolente pompâ
 Coronare studet, pari favore.
 Vita florida stat tibi virili
 Gradû cû gravitate (nonne rarum est?)
 Humanâ; speciosiore es ore;
 Filò corpore; sacctus atq; tectus
 Membris omnibus in vigore summò.
 Quid? instar tenera rosæ virescis.
 Sed quid Cypris agit, quid ornat in te:
 Querit sollicitè tibi puellam
 Orâ Saxonis, Austrijs Dianis
 Neglectis. (habeant sibi Barones
 Cùm quæis ingeniosè amore ludant.)
 Ecclè, credito, bellulam puellam:
 Cujus bella labella purpurascunt:
 In cujus tenerò relucet ore
 Triga gemmea triplicum Sororum.

Hanc quartam Charites petunt sororem:
 Alteram Venerem Venusq; dicit:
 Huic, cum Pallade Cypris atque Iuno
 Offerat Paris ut jubent, decora,
 Pomum (jureq;) judicem decòris.
 Tucundis radijs micant ocelli,
 Qui duces in amore nunc fuere:
 Sedes, marmore purius, pudoris:
 Genæ sanguine lacte purpurascunt
 Tinctæ: porticus oris arte mirâ
 In rimam coit, & fat-hiscit arte:
 Volat Casarics relaxa collò;
 Suprà vernat odore casta Laurus:
 Eburnasq; manûs graves lapillis
 Habet Nei-ligenis, coruscò & aurò:
 Colla coralij amœna cincta:
 Binos monticulos habet locatos
 Summò pectore; tu heic quiete lassus:
 Plumâ mollior: anseris medullâ
 Cutis savior est: quid aïdo? pulcra est
 Pulcri fabrica corporis per omne.
 Talis anne placet tibi puella?
 Dignum dicis operculum patellâ.
 Tali dignus eras Eques Caballò.
 Magnis magna placent, decent virosq;
 Quin ergò expedias feram, tibi quam
 Castitas, Amor, & Fides catelli,
 Venatore D E O in plagas fugarunt
 Connubi. sonat as in ade sacrâ!
 Tempus est propera, jugalis arrha
 Sponsæ, Sponse, tuæ dato sigillum:
 Votis, Thuri-cremis focis. Ter-unum
 ovam deveneramini, deinde
 Solemni ite domum, pÿ ite, pompâ!
 Dapes hospita mensa nunc coronat;

Ceres dona tulit, tulitq; Bacchus.
 Io! Io! Io! Genio frui licebit.
 Ast st! sponse, sat est: anhelata sponsa
 In aurem exonerare vult, tacete!
 Ausculta quadri-litterum istud, u r o r!
 Oscillum insere, Turturille, nostro:
 Mi Passercule, mi lepusculille,
 Da mi millia savationum!
 Da mi millia lingulationum!
 Da mi millia morsuncularum!
 Da mi millia pressuncularum!
 Da mi millia murmurationum!
 Supplantat mihi lingulam roganti
 Pudor, purpurat ora flamma amoris,
 Conjux, Hinnule, saviium tibi do!
 Balteum quoq; amoris en jugalis,
 Virginale decus meam corollam;
 Flore virgineo mihi virentem.
 An majora cupis? capis: cedo? me
 Totam do tibi daq; tu mihi te:
 Sis fraterculus, & meus columbus:
 Sum sororcula, sum columba vestra:
 Sis hadillus, ego tibi capella
 Heu! mox rumpe moras pari furore,
 Et occurre tue pari favore
 Sponse, Sponse, suum suis ocellis
 Limis adspicit en amore victa!
 Extra gestibus innuit quod intra
 Annuit fieri sibi ex amore.
 O caput roseum tue puella!
 Iucundam o faciem tue puella!
 O mores gravitate temperatos!
 Quicquid conspicio in tua puella;

A plantâ pedis ad caput supremum;
 Ad intus vel ad extus, omne tale
 Supra laudis acumen exit, aut est
 Dignum carmine quod Maro celebret.
 ZVBERIG; sales meritis acutis
 Commendant. bene-digna cui relaxet
 Zonam docta pubes hic-ipse Clarus
 MARCELLVS Medicus novus Machaon.
 Vos nunc crescite, par jugale juncti!
 Casti multiplicamini! replete
 Terram! vestra propago qua futura
 Excrescat numerum P x l i per avum!
 Hoc prælo Hippocrates, novos Galenos
 Procudas, Stephanillulosq;, parvos
 Marcellos, Catharinulasq; pulcras
 Matrem qua referunt patremq; vultu.
 Clamabunt Tata voce pippiente:
 Vobis tristibus osculum dabuntq;:
 Hærebunt Manibus suis tenellis
 De collâ Mama suave-marmurantes.
 Beatum nimium frui pipatû
 Qui tali poterit! favore tantum
 Nova personat auribus piorum.
 Sed quid immoror his meis Phaleucis
 Longioribus? heic pedem locabo,
 Et MARCELLE tibi tuaq; casta
 Costæ, pignus amoris his Phaleucis
 Relinquam, socio toroq; vestro
 Affigam, Xenij loco feramq;
 Hic meo sacro-sanctiore voto.
 MARCELLVS superet senem senectam
 Pace, honore, favore, per-beatè!
 Pateat pariat simul CATHERINA!

M. Adamus windorferus Græz: Styr:
 Poeta Laureatus, A.H. & F.
 Ergo S. Vitæbergæ.

A L I U D.

MOX, LONGE, TARDE, verborum triga, medentum
 Iudicio, pellit dira venena luis.
 Fallor? an hæc eadem Magica nil conscia fraudis
 Elidunt ictus, vane Cupido, tuos?
 Pestis AMOR studys, ut Amoris retia vites,
 MOX, LONGE, TARDE, cede, recede, redi.
 Deme fidem dictis, DOCTOR, tibi nomina demis,
 Usus & est Medicâ nullus in arte tui.
 Quò properas? clamat Mater: Tibi ducitur uxor,
 Nate domum, vitæ dum mihi sensus inest.
 Scilicet! ut celeri partu sata pignora dicant:
 Pullulat hem Patri iam quoque barba! refers.
 Nec mora: MOX, patriâ cedis LONGEꝑ recedis,
 Ac TARDE, vel vix, ad tua rura redis.
 Quàm benè consuluit captis Deus! una salutis
 Hæc via, & ad laudes hic gradus unus erat.
 Iamq; ubi, Nereidum superato turbine, portum
 Puppis habet, plenâ gaudia falce metis.
 Nève quid ad decus hoc, & tanti præmia facti
 Desit, momentum non leve SPONSA parit.
 PURA est, & puro veneratur amore Tonantem:
 Te quoque quin puro pectore semper amat.
 O purum pectus! gemmâ pretiosius! amplam
 Puræ mercedem nunc pietatis habes.
 Vivite concordi nexu, feliciter opto
 Vivite, multiplici prole fovete domum.

M. Iohan. Plachetius Mezer.

B. 3

Aliud.

A L I U D.

Quid, MARCELLE Senis medulla Cui,
 NATURAE & gremio educate sacro,
 Quid, inquam, malè suspicer veneni
 Se mirè Paphij movere flammam?
 An suspicio calculis pobanda?
 Perplexis mage toxicum figuris
 Commixtum, insinuans rubræ sagittæ
 Ingestu penetralibus medullæ,
 Puncto temporis abditi imputato
 Collectum ad genium redire, flexu &
 Iam laxo, modo concitatiore
 Impotentibus exsilire signis.
 Suffragare sagax & arte & usu?
 Suspensis, puta, morsibus veneni
 Huc obnoxius usq; jam furentis
 Insucto jecur optimosq; Cordis
 Sinûs, totus & ossium cavernas
 Et quæ nobiliora præter ista
 Adortu exagitare, ceu fluore
 Nesei illita palla te cruoris
 Involvat, supera, ima quæ pererret.
 Hoc mirè Paphium movere virus,
 Heu malo huic satis es minus, nec ante
 Ut pennâ facili tibi mederis,
 Qui præsens alijs tamen medela.
 Perrepta nemus, uida quo trementi
 Illudit coma desides hiatu:
 Vasis vermiculata sive sanis
 Tecta persequere aure lotâ & oculo:
 Cita Phylliriden; catumq; alumnum

Medelâq;

Medelæq; Epidaurium parentem;
Doctum vel Podalirium; potentem
Vel Machaona; sive vis Hygeiam;
Vel quantum est hominum uspiam medeptum,
Nil his imperii, nihil cerébri,
Omnes ictibus impares minutis.
Una spes tibi pharmaci superstes
Dulci in COMPARE floridâ MARITA,
Quæ Lædæ pote sola sub Gemellis
Nepenthes Cyprio exhibere poclo;
Et vernum tibi temperare fotum,
O contra Hesperio liquore fotum
Gemmis, Sidonio & colore carum!
Hæc supercilijs cave plicatis
Verbercs. TUA NUPTA quin & ipsa
AEstuans penitissimo cruore
Idem flagitat. ô Cytheris hosce
Ut justè calor ustulat MARITOS!
O quæ jam folio DIONE fulta
Sublimi veneranda jura dicis,
Hoc fac auspicio tuo tuiq;
INFANTIS benè congreges calores.
Segreges modò myrtæâ sub aulâ.
TU LUCINA age jam novi GEMELLI
Annuas toties ut in Gemellis
Futuris lepidos sibi GEMELLOS,
Sic verso malo in exitum salubrem,
Excludant; quoties manu supinâ
Format turbine colligante fila
PARCA, quæ tenero colus amictûi.
Turgentes super induas amictûs,
Lentam materiem tuis labellis,

B 4

Lentam

Lentam materiem ultimis tenébris,
Vitæ materiem beatioris.
Quæ, MARCELLE, tibi SALUS secundet.

*Laurentius Grammendorpius
Rupinens.*

A L I U D.

MAter præcipitis blanda Cupidinis,
Quidnam dissidij dic mihi sit tibi
Cum Musis, quòd eas ritè colentibus
Tantas insidias struis?

Musas usque sequens robur & æs triplex
Circa pectus habet: nec metuit tui
Lascivi pueri tela minacia,
Nec quicquam insidias tuas.

At nunc, qui Medicis summus in artibus
Læsiisti Stephanum: qui nec opem sibi
Novit ceu alijs ferre dolentibus;
Et nemo nisi tu potes.

Non huc Hippocrates si veniat catus
Pollet quicquam: opifex non Epidaurius
Quicquam: non validi si veniat pius
Inventor medicaminis.

At, MARCELLE, manus porrigis huc libens:
Optato atque jugo te pateris premi;
Vt, si fortè Deus sic tibi diceret;
Bellis & placidissimis

MAR-

MARCELLVS positis vivat amoribus;
Dictorum veniam mox cupias: pia
Est tam dulce malum namq; puellula,
Vrit grata protervitas:
Vrit te Catharæ fulgidulæ nitor,
Et pectus Pario marmore purius,
Cervicem roseam, brachia cerea, ac
Vultum candidulum probas.
Sed flammis paribus te redamat tua
Virgo: mens nec ei, nec niveus color
Certa sede manet; sed rubor in genas
Furtim labitur, arguens
Quam corrupta fiet mollibus ignibus.
Duret perpetuis ignibus hic amor;
Ætas longa duos uniat, & comes
Sancta ac aurea Pax: neque
Livor lædat edax oscula, quæ Venus
Quinta parte sui Nectaris imbuit:
Det vobis sobolem multiplicem Deus,
Et Pyrrhæ numero parem,
Votis omnipotens his Deus annuat:
Plures conjugio subijciat bono.
Quod fiat, calidis pocula præbibo
Vinis hæcce duo. SALVS.

Johannes TornaVV,
Brandenb.

C

Aliud.

A L I U D,

Frontis honos aliàs sertum: nunc, more videtur
Inverso, lecti facta Corona decus.

Dum Lecti Sociam præ millibus eligis unam,
Quæ tibi, dante Deo, plurimaserta dabit,
Serta, quibus poteris, Fora, Fana, replere, bonamq;
Auri vim, licito more, parare tibi.

Hanc etenim Sociam calathis & pollice Pallas
Instruxit generis vincere mille sui:

In labris habitant Charites, oculisq; venustas,
Fastus abest, ornat simplicitatis honor.

Opto, Deo, multas contextas, dante Corollas,
Quæ mensam decorent, quæ decorentq; thorum:

Et sic frontis honos SERTUM: Licitoq; videtur
More virum, lecti facta CORONA decus.

Tobias Ieradius Crofn. Sil.

Scholæ Salderianæ Collega &

Nobil. Stipend. Præceptor.

CORONA NVPTIALIS

Conserta ex dicto D. Augustini:

Deus coronat in nobis Dona sua.

Gott setzet in vns ein Krenzlein auff seine gaben.

AVgustæ SSEPHANE Austriæ politum
Germen, Pæoniâ celebris arte

Chironis

Chironis suboles, tuæq; S P O N S A E
Decus nobile, perpes & voluptas
Auctor quæ I O V A, munerum benignus,
Nobis dona dedit coronat ipse

In nobis. Animo recipocante
Hærescis? Tua fata pende, lances
Ad æquas meritò exigenda fata

Nuper *Leucoreus* tibi *Machaon*,
DOCTORIS meritò caput CORONA
Fronde perpetuò virente vinxit

Nuper *Brennonia* tibi CORONAM
Præclaram ARCIS odoribus coronæ
Quam dedit VViteberga promerenti
Concessit I O V A ritè roborandam.

Nec sat TERTIA nunc, decus piorum
Innectit *Stephano* caput CORONA
Eois pretiosior metallis

Aut si terra venustius quid abdit.
Hac Centaurea fulgurat CORONA.

Serti perpete, flos, honore dignus,
Hic Euphrasia tristibus levamen
Floret dulce oculis. Amoris augens
Ignes Teucrion hic refulget. Ingens

Hic splendor decus, omniumq; florum
Flos Veronica pulchriore surgit.
Herbæ quàm reliquæ sub astra, flore
Nuptis utile eryngion, honoris

Hic virescit odoribus superbum.

Tausensichön

Augentrost.

Wergts mein
nicht.

Ehrenpreis.

Manstrew.

Klebekraut.

C 2

Hic

Ze lenger
je lieber.

Hic aspergula vinculum iugalis
Lecti, spondet amoris arctiorem
Copulam, γλυκύπικρον hîc, amaris
Quod prædulcia miscet ampliorem
Vitæ spem facit elegantioris.
Hac flores alij virent CORONA
Hyblæ floribus elegantiores
Et quos Ida tulit salubriores
Et quos Afera tulit perenniores.

SPONSA est PVRA satu, vigore PVRA
Cultus ingenui, timore PVRA
Parentum, pietate PVRA Iovæ
Quin DOCTORIS amore PVRA SPONSI.
Fastu forma caret, vigorq; mentis.
Astu, crimine lingua, palla luxu.

Benedict
Wurzel.

Knaben
Kraut.

Wolgemut.

Spring
körner.

Digna laudis adoreâ CORONA!
SPONSI digna favoribus CORONA!
Quòd si nunc Benedicta, (quam precatu
Ardenti voveo) suo vigore
Vires floribus afferat: CORONAM
Laudati ὄρεος ut coronet ampla
Seges: tempora nonne tunc CORONA
Dicemus redimita, SPONSE, QVARTA?
Nunc ergo Origanum foveto mente:
Plano, semina saltuosa læti
Nunc tibi Lathyris legantur horto:
Sua en dona Deus coronat in te
Augustæ STEPHANE Austriæ politum

Ger.

Germen, Pæoniâ celebris arte
Chironis suboles, tuæq; SPONSÆ
Decus nobile, perpes & voluptas.

A Casparo Sævo, Leorino
Silesio.

ALIUD.

Corpore nil profum: verum, MARCELLE, precando
Votatoro, præsens mens mea multa facit.

Rideat auspicium: medium canat: ultima plaudant
Conjugij, donec scandat uterq; Polum.

Paulus Claus Vienensis Austrius,
Absens-præsens sacri voti loco
R. Albi-montij.

C 3

APOL.

APOLLO ET IVNO
CONGRATULANTES.

Sponse Marite, vale! *connubia vestra Triumphent,*
Letô successû, Sponsa Marita, vale!
Sponse Marite, vale! *tibi Laurus honore virescat.*
Sit tuus hic & odor, Sponsa Marita, vale!
Sponse Marite, vale! *sis sidus Nobile Nuptæ.*
Dic Dominum huncq̃ tuum, Sponsa Marita, vale!
Sponse Marite, vale! *cum Turture vivito Turtur.*
Soli sola place, Sponsa Marita, vale!
Sponse Marite, vale! *Thalami da juraq̃ Nuptæ.*
Tu juga fer patiens, Sponsa Marita, vale!
Sponse Marite, vale! *tecum sum preses APOLLO.*
IVNO guberno torum, Sponsa Marita, vale!

FINIS.

APOLLONIVS
CONGRATULANTES

2. Font. (faint text)
3. (faint text)
4. (faint text)
5. (faint text)
6. (faint text)
7. (faint text)
8. (faint text)
9. (faint text)
10. (faint text)
11. (faint text)
12. (faint text)
13. (faint text)
14. (faint text)
15. (faint text)
16. (faint text)
17. (faint text)
18. (faint text)
19. (faint text)
20. (faint text)

1121

AROLLO J. I. IVNO

CONGRATULATIONE

SCIENTIAE ET LITTERARUM

INSTITUTIONIS

ALMA MATER

UNIVERSITATIS HALLENSENSIS

IN DIEBUS

1771-1772

ALMA MATER

UNIVERSITATIS HALLENSENSIS

1771-1772

Jf 4600

ULB Halle 3
003 299 04X

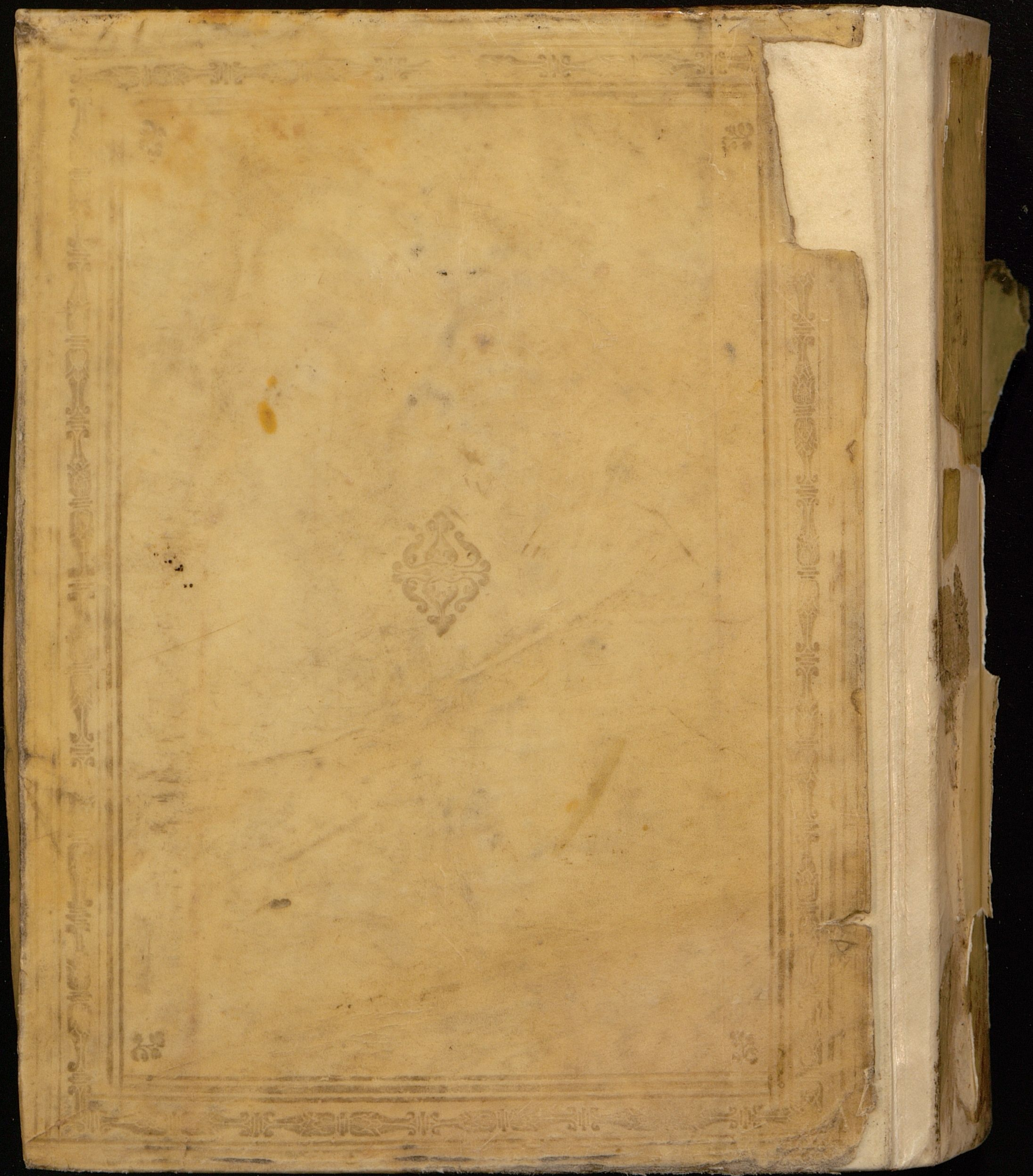

SB.

V077

LXXXV.

84

EPITHALAMIA
In Honorem Nuptiarum

VIRI CLARIS-
SIMI, VIRTUTE ET DO-
CTRINA EXCELLENTISSIMI Dn.
STEPHANI MARCELLI AUSTRIACI,
Medicinæ Doctoris, & Physici
Brandeburgensium ordinarij,
SPONSI

&
Lectissimæ ac pudicissimæ virginis
CATHARINÆ, REVEREN-
DI ET DOCTISS. VIRI Dn. M. GEOR-
GII FRANCKENBERGERI quondam Tor-
gensis ad Spir.S. Pastoris pie ibidem defun-
cti, relictæ filix,
SPONSÆ

Congratulationis & amicitix ergo scripta
ad diem 18. Maji.

VVITTEBERGAE
Typis M. Iohannis Cratonis, An. 1601.

98